

Existuje ideální uspořádání společnosti?

Filosofové se od pradávna zabývali myšlenkami na ideální lidskou společnost. Důvodem k tomu byl zřejmě fakt, že žádná historicky dokladovaná společnost nesplňovala ideálně požadavky všech svých členů. Vždy zde byla třídně (kastovní) rozdělená společnost s privilegovanými jedinci a masou "pracujících". Pravidla ideální společnosti snad splňovalo jen staré rodové zřízení někdy v paleolitu. Se vznikem států (království, císařství apod.) se společnost vždy rozdělila na třídy dle majetku, vzdělání a povolání jednotlivců. Nebudeme zde zkoumat myšlenky Platóna či Marxe, pokusme se takovou ideální společnost zkonstruovat na základě požadavku rovnoprávnosti všech členů a s přihlédnutím na vnější omezující podmínky (životní prostředí, přírodní zdroje, technické možnosti apod.).

Základním a nejpodstatnějším rozdílem mezi jakoukoli současnou společností a ideální civilizací je regulace počtu obyvatel planety (státu, území) na optimální počet, zajišťující ekologickou a ekonomickou rovnováhu. Pro planetu Zemi byl tento optimální počet odhadnut na 600 - 800 milionů obyvatel, tedy asi 10 x méně, než je ve skutečnosti. Počet obyvatel byl stanoven na základě pečlivého studia ekosféry planety tak, aby se všichni obyvatelé mohli uživit jen za pomoci přirozené přírodní produkce, bez použití chemických prostředků a násilných zásahů do přírody. Zpravidla se vychází z plochy úrodné půdy, moře a ostatních zemědělsky nevyužitelných oblastí, z klimatických pásem a přírodních neobnovitelných zdrojů surovin a energie. Rovněž se přihlíží k množství a druhu odpadů, možnosti jejich likvidace a k energetické spotřebě v závislosti na rozvoji výrobních technologií, zdrojích surovin a osobní spotřeby obyvatelstva.

Dlouhodobým modelováním vývoje civilizací bylo zjištěno, že tento optimální rovnovážný stav, kdy činnost civilizace nenarušuje ekosféru planety je po určité době dosažen automaticky, ovšem za cenu vývojových etap (ve spirále), kdy v důsledku přemnožení lidstva propukají hladomory a jiné katastrofy snižující populaci. Na Zemi tento mechanismus stále působí, my jsme si však dosud neuvědomili, že epidemie moru, tyfu a cholery v minulosti nebo AIDS, Ebola, úbytek spermií a zejména rozmarné počasí v současnosti, jsou jen přirozené regulační mechanismy přírody ke snížení přemnoženého druhu "homo sapiens". Stejně zhoubně tento mechanismus působí u zvířat při narušení potravinového řetězce. Musíme se tedy snažit destrukci předejít, protože známe optimální podmínky a jsme schopni vývoj civilizace usměrňovat. Jsme to ale ochotni udělat?

Předpokládejme, že ve Vesmíru existují další civilizace, z nichž mnohé mohou být na vyšším stupni technického i sociálního vývoje. Je rovněž pravděpodobné, že tyto civilizace ovládají cesty kosmem, vyhledávají podobné civilizace a navazují s nimi přátelské kontakty, podobně jako to dělají jednotlivé státy na Zemi. Z našich předpokladů vyplývá, že všechny vyspělé civilizace se po určité době mohou stabilizovat ve vývoji a stát se členy jakéhosi Kosmického společenství, podobného státům sdruženým v OSN na Zemi. Toto společenství možná sleduje vývoj na všech obydlených planetách a rozhoduje o okamžiku zapojení planety do tohoto seskupení. V této etapě sledování jsme zřejmě nyní i my na Zemi a toto sledování probíhá již statisíce let. Podle základních pravidel však mimozemšťané nemohou zasahovat do přirozeného vývoje naší civilizace, protože každá civilizace si musí, v rámci vývoje, všechny problémy vyřešit sama. Nelze ovlivňovat naši samostatnost a svéprávnost. Do vývoje lze zasahovat jen v mimořádných případech, kdy je ohrožena existence celé civilizace. Zmínky o tom najdete v pověstech všech starých národů, v Bibli, Mahábháratě a zejména sumerských bájích. (Viz Zecharia Sitchin - Dvanáctá planeta). Všude se vyskytují informace o potopě světa a jiných globálních katastrofách, včetně zmínek o vlivu bohů.

Zhodnotíme-li dokonalost celého ekosystému planety, který by automaticky zabezpečoval potřeby všech obyvatel po dlouhé stovky milionů let, je zřejmé, že tento systém není náhodným výsledkem, ale optimálním rovnovážným stavem přírody v důsledku dlouhodobého vývoje. Kde si obyvatelé tento fakt včas uvědomili, vytvořila se stabilní duchovně i technicky vyspělá civilizace, pokud možno nezasahující do přírody - životního prostředí. Lze předpokládat, že existuje mnoho planet, kde vývoj probíhá podobně, jako na Zemi. Střídají se etapy rozvoje a ničení vytvořeného, nového rozvoje a nového ničení. Každá technická civilizace pravděpodobně jednou objeví možnosti atomové energie a mnoho z nich ji použije ke svému zániku.

Řada indicií nasvědčuje tomu, že na Zemi již existovala nejméně jedna vyspělá civilizace v Atlantidě, která byla zničena při globální katastrofě asi před 12.000 roky. Autoři různých publikací se však dosud přou nejen o způsob zániku této civilizace, ale i o prokazatelnou existenci Atlantidy. Odvážnější badatelé (Zecharia Sitchin, Ivo Wiesner) vyvozují na základě starých záznamů ze Sumeru, Indie a Tibetu existenci mnohem starších civilizací, založených na Zemi mimozemšťany, příchozími ze Sluneční soustavy (zaniklá planeta Nibiru) nebo dalekého vesmíru (Arkturiané, Siriané, Plejáďané). Záhadné znalosti starých civilizací, pokládaných za kolébkou naší civilizace (Sumer, Egypt, Indie) však nasvědčují tomu, že tyto civilizace získaly své vědomosti od nějaké ještě starší pozemské civilizace

nebo návštěvníků z Kosmu. To jsou ti pradávni Bohové, vyskytující se v bájích všech národů, to je i ten křesťanský Bůh z Bible, kde jen chybným překladem vznikla jeho jedinečnost. Nelze ovšem vyloučit, že staré pozemské civilizace ovládaly nejen letectví, ale i astronautiku - lety do blízkého vesmíru. Důkazem mohou být nejen tradiční báje, ale i stovky záhadných kreseb, soch a dalších artefaktů, s jejichž vysvětlením mají vědci problémy, pokud nechtějí připustit možnost "kosmické" varianty ovlivnění vývoje lidstva.

Klasickým příkladem nevysvětlitelných znalostí sumerské civilizace je jejich znalost heliocentrického systému s 10 planetami (včetně zničené planety mezi Marsem a Jupiterem, ze které pochází pás asteroidů), když např. poslední planeta Pluto je astronomům známa až od roku 1930. V Sumeru to však věděli již před 6.000 roky. Jejich technika tedy musela být srovnatelná s naší, ale vzhledem ke způsobu písma (na hliněných tabulkách) je zřejmé, že se spíše jednalo o znalosti převzaté. Hluboce znalostí totiž neodpovídá technická úroveň civilizace. Probíhá-li vývoj civilizací zhruba podle sinusoidy, kdy vrchol byl asi před 12.500 roky v Atlantidě, minimum (úpadek) asi před 6.500 roky, odkdy pak nastal nový vzestup, jsme nyní opět na vrcholu a čeká nás asi opět "sešup" do hlubin.

Tento úpadek bude nezbytným důsledkem vyčerpání přírodních neobnovitelných zdrojů, zejména ropy, zemního plynu a uhlí, kde i největší optimisté předpokládají vyčerpání zásob do 100 let, pokud podstatně nezměníme náš hospodářský systém, založený na plýtvání. O těchto perspektivách lidstva se příliš mnoho nepíše, protože jsou neodvratné, pokud nenastane zásadní změna. Vše závisí na stupni technologického pokroku, zejména na objevení a praktickém použití nového zdroje energie, který plně nahradí dosavadní pozemské zdroje. Budoucnost lidstva je tedy závislá zejména na vyřešení nového energetického zdroje. Pokud ho nenajdeme, budeme nuceni začít spožít energii, a to značně drastickým způsobem.

Zatím se nezdá, že by současné vlády měly vůli k realizaci regulačních opatření, o čemž svědčí výsledky poslední konference o snížení emisí. Situace v přírodě ještě není natolik kritická, aby zodpovědní politikové si vážnost stavu uvědomili. Opakující se "padesátileté" a "stoleté" záplavy však nasvědčují tomu, že se přeci jen něco děje. Politikům totiž nestačí sebelepší teoretické předpovědi vědců, ti obvykle reagují následně až po katastrofě. Není zde doba vhodná k tomu, abychom si uvědomili, že to nebudou politikové a vojensko-průmyslové komplexy, kteří budou brzo rozhodovat o budoucnosti lidstva? Nad nedokonalými a nesmyslnými zákony, které si stanovila současná civilizace mají převahu přírodní zákony, neboť příroda má delší zkušenost než lidstvo (asi o 5 miliard let) a má k dispozici energii, které jsou s našimi zdroji nesouměřitelné. Nedopustme, aby příroda jednou vzala řízení osudu lidstva do svých rukou!